

[Finansministeren.]

Driftsregnskabet, naar dette en Gang aflægges. Dette skyldes naturligvis den væsentlige Stigning, der har været i Skatteindtægterne.

Med Hensyn til § 26, Formuebevægelser, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Der foreligger jo detaljerede Oplysninger herom. Jeg skal kun sige, at den samlede Merudgift, budgetteret paa § 26, andrager 700 000 Kr., saaledes at der altsaa ikke er trukket i synderlig Grad stærkere paa Kassebeholdningen end forudsat i Finanslovens § 26.

Efter saaledes at have nævnt Tillægsbevillingslovsforslagets almindelige Forhold skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Marineministeriets Forhold, som har givet Anledning til et ekstraordinært stort Forslag paa Tillægsbevillingsloven. Bevillingen til Marineministeriet paa Forslaget er 2 970 000 Kr., og heraf er ekstraordinært, som jeg vil kalde det, 2 350 000 Kr. „Ekstraordinært“ vil i dette Tilfælde sige, at de stammer fra en Opgørelse, som er foretaget af Marineministeriets Mellemregningskonto med Finansministeriet. Denne Mellemregningskonto var, da forrige Finansaar sluttede, 7,7 Mill. Kr. Heraf stod de 5,9 Mill. Kr. paa Marineministeriets Konto og 1,8 Mill. Kr. paa Orlogsværftets.

Jeg skal nu undersøge hver af disse Mellemregningskonti, idet jeg først tager Marineministeriet. Af de 5,9 Millioner var de 4,4 Millioner saakaldte Materialebeholdninger, og denne Beholdning var igen delt, saaledes at der var regnet 3,2 Millioner til Flaademagasinet og 1,2 Million til Beklædningsmagasinet. De 3,2 Mill. Kr. til Flaademagasinet maa man vel i Almindelighed antage bestaar af Raastofmaterialer, som det maaske er nødvendigt at have liggende, uden at det kan siges, at de er taget i Brug, og i hvert Fald har mine Undersøgelser ikke gaaet længere end, at Flaademagasinet Materialebeholdninger foreløbig er ladet ude af Betragtning. Derimod er den Materialebeholdning, som findes i Beklædningsmagasinet, af en ejendommelig Art. Det er ikke Raastoffer, men Beklædningsgenstande, fuldfærdige til at tages i Brug. Det er efter min Mening fuldkommen urigtigt, bevillingsmæssigt set, at have saadanne Beholdninger, som i Virkeligheden er overgaaet til Brug, liggende uden Bevilling — man maa jo være klar over, at de Penge, der staar i Mellemregningskontoen, ikke er bevilget; de er, om jeg saa maa sige, laant eller trukket paa Finansministeriet, og det forekommer mig, at man ikke har Ret til at trække Penge til saadanne Ting, som ikke ligger som rene

Raastoffer. Disse Klæder, Udrustningsmateriel til Mandskabet, burde efter min Mening i Virkeligheden for længst være ført over Bevilling, saa de var overgaaet til at være til Disposition gennem Bevilling. Jeg skal kun tilføje, at saaledes foregaaer det indenfor Hæren, paa Krigsministeriets Budget; de Beholdninger, der ligger der til Beklædning, er alle sammen gaaet over Bevilling. Der er altsaa neppe Tvivl om, at denne Post paa 1,2 Mill. Kr. i Virkeligheden burde være bevilget, og for at faa Orden i Tingene maa vi derfor nu skaffe Sagen ud af Verden ved Bevilling.

Desuden var der bogført som Modværdi til Mellemregningen med Finansministeriet for Anlæg ca. 400 000 Kr. Disse Anlæg — det drejede sig bl. a. om et Vaskeri, et Trykkeri, en Række Laboratorier og Værksteder, et Forbindelseskabel og et Omformeranlæg til Elektricitet — er alt sammen Institutioner og Indretninger, som man havde ude paa Orlogsværftet og Flaadestationen, og som der aldrig nogen Sinde er bevilget Beløb til af Rigsdagen.

Man har derude set saaledes paa det, at man har sagt: Vi opfører disse Ting uden Bevilling, og derefter ser vi at faa afskrevet dem af de aarlige Driftsindtægter, som kan fremskaffes, saaledes at de paa den Maade forsvinder. Det forekommer mig at være en fuldkommen forkert Betragtningssmaade. Man kan naturligvis ikke under Marineministeriet opføre Bygninger af nogen Art uden Bevilling, lige saa lidt som man kan det under andre Ministerier, og dette at betragte forskellige Virksomheder, man har derude, som en Slags selvstændige Virksomheder, man gør Bestilling hos og derved faar Overskud til at afskrive Anlægsudgifterne med, er, maa jeg sige, et noget for kompliceret System. Det vil sige, at Marineministeriet er sin egen Kunde, der selv baade køber og sælger til de forskellige Institutioner. Det er muligt, at det er forholdsvis let at blive enig om Prisen, men det forekommer mig, at Systemet er mere indviklet, end man har Lov til at have det i et dansk Ministerium i vore Dage. Disse Anlægsudgifter maa man se at faa ud af Verden, saaledes at man kan faa Orden i Tingene. Jeg skal nævne et Par Eksempler paa disse Anlæg. Der er f. Eks. et Forbindelseskabel og et Omformeranlæg. Det staar nu bogført til en Værdi af 26 000 Kr., men det har i sin Tid kostet 146 000 Kr. at opføre. Altsaa saa meget har man paa et vist Tidspunkt anvendt til Anlæg uden Bevilling. Nu er det i Aarenes Løb nedskrevet med ca. 120 000 Kr. Det er gaaet til paa den Maade,